

γάλο κολοκύθι, μὲ τὶς κληματίδες του, τὸ μωκρὺ κοτσάνι του, τὰς
φύλλα τὰ πλατιά, τὴν κίτρινη κορφή του, ποὺ εἶναι γύρη πάνω
της.

4

Στὸ νότο,
στὶς διπτερες τοῦ ὅστρακου ὀροσειρὲς τῆς γῆς,
ὅπου εἶναι ὥριμος κάθε λογῆς καρπός,
θ' ἀπαντηθοῦμε οἱ δυό μας.

Στὶς κοραλλένιες πέρα ὀροσειρὲς τῆς γῆς
οἱ δυό θ' ἀπαντηθοῦμε.
Ἐκεῖ ποὺ οἱ ὥριμοι καρποὶ εὐωδιάζουν
οἱ δυό θ' ἀπαντηθοῦμε.

Αραπάχο

1

Χέ, παιδιά μου, νὰ κι ἄλλη πίπα.
Τώρα φωνὴ θὰ έλλω πάλι ἐδῶ σ' αὐτὴ τῇ γῇ.
“Ολα κινοῦται.

2

Πολὺ παλιά, ὅταν ἤταν ζωντανοί·
πολὺ παλιά,
θαρρῶ πώς ἤταν ἡ χελώνα.
Αύτὸ λέει ο πατέρας μου·
αύτὸ λέει ο πατέρας μου.

3

Δὲ μὲ γνώρισε ὁ πατέρας μου,
δὲ μὲ γνώρισε ὁ πατέρας μου.
“Οταν μὲ ξανάειδε,
ὅταν μὲ ξανάειδε,
εἶπε «εἶσαι γέννα κορακιοῦ»,
εἶπε «εἶσαι γέννα κορακιοῦ».

4

“Ο πατέρας μου, ο πατέρας μου,
ἔκει ποὺ μ' ἔφερνε μαζί του πέρα δῶθε,

έκει πού μ' ἔφερνε μαζί του πέρα δύθε,
ἔγινε ἐλάφι,
ἔγινε ἐλάφι.

5

Παιδιά μου, παιδιά μου,
κοιτάτε! ή γῆ σὲ λίγο θὰ κινήσει.
κοιτάτε! ή γῆ σὲ λίγο θὰ κινήσει.
Ἐτσι λέει ὁ πατέρας μου,
Ἐτσι λέει ὁ πατέρας μου.

6

Ο πατέρας μου, ὁ πατέρας μου,
τὸν κοιτάζω,
τὸν κοιτάζω.
Ἀρχιγάει νὰ γίνεται πουλί,
ἀρχιγάει νὰ γίνεται πουλί.

Γιάκι

1

Πολλὰ ὅμορφα λουλούδια, κόκκινα, γαλαγά καὶ κίτρινα.
Λέμε στὰ κορίτσια: «Πᾶμε νὰ περπατήσουμε μὲς στὰ λουλούδια».
Ο ἀέρας ἔρχεται καὶ κουγάει τὰ λουλούδια.
Ἐτσι είναι τὰ κορίτσια δταν χορεύουν»
ἄλλα είναι λουλούδια δλάνοιχτα μεγάλα
κι ἄλλα μικρά, μικρούλικα λουλούδια.
Τὰ πουλιά ἀγαποῦν τὸ φῶς τοῦ ἥλιου καὶ τῶν ἀστρων
τὰ λουλούδια μαρίζουν γλυκά.
Τὰ κορίτσια είναι πιὸ γλυκά ἀπὸ τὰ λουλούδια.

2

Τὰ καλοκαίρι ἔρχονται οἱ βροχὲς καὶ βγαίνει τὸ χορτάρι.
Καὶ βγάνει τότε γέα κέρατα τὸ ἐλάφι.

Γιούμα

1

Στὸ μάκρος τοῦ νεροῦ η νερόψειρα τραβάει τοῦ δειλινοῦ τοὺς ἦ-
σκιους.